

MUSEU NACIONAL
D'ART DE CATALUNYA

ARTISTES
AL
MUSEU

15 nov 23

MABEL PALACÍN
HOMELAND

- 24 gen 24

15 nov 23

MABEL PALACÍN HOMELAND

- 24 gen 24

Homeland és una instal·lació de mil fotografies i un vídeo. Clou un llarg procés de treball del qual formen part *Hinterland* i *180°*. D'alguna manera aquests treballs formen una trilogia, i *Homeland* la conclou. En les tres peces, una fotografia es transforma en un o més vídeos. Així, la narració apareix com una dimensió de la imatge.

MMA. *Homeland*. Instal·lació Sala Oval, 2020

A *Homeland*, una fotografia, una instantània en un interior domèstic, s'ha esquinçat literalment en mil bocins. Els mil fragments s'uneixen en un vídeo que intenta reconstruir la imatge original. Però la imatge original es perd per sempre més i l'únic accés que s'hi té és a través dels fragments que apareixen sota dues formes: la instal·lació de les mil fotografies i el vídeo que les aplega com un film.

En el vídeo, dos personatges, de qui només se sent la veu, proven d'entendre la imatge original, aborden una vegada rere l'altra els fragments reconstruint situacions i escenes sense trobar-hi mai una solució. Van sumant objectes que suggereixen conjectures, tots ells proposen històries. La fragmentació extrema presenta un món, sense persones, aparentment habitat però abandonat. Entre la infinita quantitat d'objectes que componen el paisatge apareix com un objecte més el personatge que habita l'escena original, ara també ell mateix cosificat per la imatge.

Els mil fragments són mil fotografies impreses amb la materialitat del paper, de mides diverses, verticals i horitzontals. Apareixen instal·lades sobre un seguit de taules relativament baixes. Totes elles ocupaven la Sala Oval en la instal·lació prevista per al 2020, i que s'ha muntat i documentat. L'espectador s'hi acosta, en veure-les a les taules, i li reclamen una relació pròxima a l'estudi, a l'observació, al procés. Per comprendre la imatge, el visitant recorre les taules que s'estenen per tota la sala. En el cas de la Sala Oval també es poden veure des de dalt, des de les graderies i la llotja. La imatge que els fragments evoquen està distorsionada per un component essencial de la fotografia: la reproductibilitat i el punt de vista. Tots els fragments sorgeixen d'una mateixa fotografia. La fotografia. La insistència en un punt de vista únic i la repetició que suposa per a alguns elements de la imatge destrueixen la perspectiva que es troba a la base de la imatge fotogràfica.

Mabel Palacín. Barcelona, 2023

Texto en castellano

Text in English

MUSEU
NACIONAL
D'ART DE
CATALUNYA

Parc de Montjuïc
Barcelona
www.museunacional.cat

X f i p y
#ArtistesAlMuseu

Fundació "la Caixa"

Produït en el marc del programa de Fundació
"la Caixa", Suport a la creació'18. Producció

Col·labora

15 nov 23

MABEL PALACÍN HOMELAND

- 24 gen 24

***Homeland* es una instalación de mil fotografías y un vídeo. Cierra un largo proceso de trabajo del que forman parte *Hinterland* y *180°*. De alguna manera estos trabajos componen una trilogía, y *Homeland* la concluye. En las tres piezas, una fotografía se transforma en uno o más vídeos. Al hacerlo, la narración aparece como una dimensión de la imagen.**

En *Homeland*, una fotografía, una instantánea en un interior doméstico, se ha roto literalmente en mil pedazos. Los mil fragmentos se reúnen en un vídeo que trata de reconstruir la imagen original. Pero la imagen original se pierde para siempre y el único acceso a ella es a través de los fragmentos que aparecen bajo dos formas: la instalación de las mil fotografías y el vídeo que las reúne como un filme.

En el vídeo, dos personajes, de los que solo aparece la voz, tratan de entender la imagen original, abordan una y otra vez los fragmentos reconstruyendo situaciones y escenas sin encontrar nunca una solución. Van sumando objetos que sugieren conjeturas, uno detrás de otro proponen historias. La extrema fragmentación presenta un mundo, sin personas, aparentemente habitado pero abandonado. Entre la infinita cantidad de objetos que componen el paisaje aparece como un objeto más el personaje que habita la escena original, ahora también él mismo cosificado por la imagen.

Los mil fragmentos son mil fotografías impresas con la materialidad del papel, de distintos tamaños, verticales y horizontales. Aparecen instaladas sobre una serie de mesas relativamente bajas. Todas ellas ocupaban la Sala Oval en la instalación prevista para el 2020, y que ha sido montada y documentada. El espectador se acerca a ellas, que descansan en las mesas, y le reclaman una relación cercana al estudio, a la observación, al proceso. Para comprender la imagen, el visitante recorre las mesas que se extienden por toda la sala. En el caso de la Sala Oval pueden también verse desde lo alto, desde las gradas y el palco. La imagen que los fragmentos evocan está distorsionada por una componente esencial de la fotografía: la reproducibilidad y el punto de vista. Todos los fragmentos surgen de una misma fotografía. La insistencia en un punto de vista único y la repetición que supone para algunos elementos de la imagen destruyen la perspectiva que está en la base de la imagen fotográfica.

Mabel Palacín. Barcelona, 2023

Programa Artistes al Museu

15 nov 23
MABEL PALACÍN
HOMELAND
- 24 gen 24

***Homeland* is an installation of a thousand photographs and one video. It brings to a close a long working process that includes *Hinterland* and *180°*. To some extent these works form a trilogy, and *Homeland* concludes it. In the three pieces, a photograph is transformed into one or more videos. The narrative thus appears as a dimension of the image.**

In *Homeland*, a photograph, a snapshot taken in a domestic interior, has been literally torn into a thousand shreds. The thousand fragments are brought together in a video that attempts to reconstruct the original image. But the original image is lost forever and the only way of accessing it is through the fragments that appear in two forms: the installation of the thousand photographs and the video that brings them together like a film.

In the video, two figures, of whom we only hear the voices, try to understand the original image; they focus on the fragments again and again reconstructing situations and scenes without ever finding a solution. They add objects that suggest conjectures, all of which propose stories. The extreme fragmentation presents a world, without people, apparently inhabited but abandoned. Among the infinite number of objects that make up the landscape, the person who inhabits the original scene appears as yet another object, now also objectified by the image.

The thousand fragments are a thousand photographs printed with the materiality of the paper, of different sizes, vertical and horizontal. They appear installed on a series of relatively low tables. All of them occupied the Oval Hall in the installation planned for 2020, and which has been assembled and documented. The spectator approaches them, upon seeing them on the tables, and they demand from them a relationship close to study, observation, processing. To understand the image, the visitor visits the tables that are spread out all round the hall. In the case of the Oval Hall they can also be seen from above, from the seating and the gallery. The image that the fragments evoke is distorted by an essential component of photography: reproducibility and point of view. All the fragments come from the same photograph. The photograph. The insistence on a single point of view and the repetition this means for some elements of the image destroy the perspective that is at the heart of the photographic image.

Mabel Palacín. Barcelona, 2023

Programme Artistes al Museu